

РЕШЕНИЕ

№ 6873

гр. София, 17.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 26.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **4744** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от А. П. А., против Заповед за налагане на принудителна административна мярка № Д-04/11.05.2022г., издадена от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите-С..

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е нищожна, като постановена при липса на компетентност, алтернативно като незаконосъобразна. Претендират се разноски.

Ответникът – директор на РИОДС-С., редовно призован не се явява, не изпраща представители и не изразява становище по оспорването.

Софийска градска прокуратура, редовно призована не се представлява и не изразява становище.

Административен съд София-град, след като се запозна с жалбата и приетите по делото писмени доказателства, прие следното от фактическа страна :

Оспорващият А. П. А. се легитимира като собственик на 1/12 идеална част от ПИ 68134.1935.961 / УПИ IX-961/, кв. 23, представляващ т. нар. „Б. блато“, за което е приложен Нотариален акт № 104, том III, рег. № 10368, дело № 463/2019г.

Производството пред административния орган е образувано по повод сигнал с вх.№ С-245/11.05.2022г., съдържащ данни за изграждане на ограда в цитирания по-горе имот.

Извършена е проверка от служители на РИОСВ-С., входа на която е установено, че в имота са поставени метални колове (пръти), които се набиват в земната повърхност ръчно. Непосредствено до металните колове са установени 9 топа метална мрежа,

както и други колове. Същите са с височина 2,5м., постановени на 2,5м. разстояние един от друг като към [улица]разстоянието между двата пръта е 4,0м. резултатите от проверката са обективирани в Констативен протокол № ПД-ЕБ-05/11.05.2022г.

Въз основа на това е издадена оспорваната в настоящето производство заповед, с която е наредено спиране на дейностите по изграждане на оградата. В мотивите административният орган е приел, че дейностите попадат в обхвата изискванията по чл.31, ал.1 от Закона за биологичното разнообразие, тъй като възложителят е следвало да внесе уведомление за инвестиционно предложение в РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство.

За изясняване на спорните факти е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза, приета и неоспорена от страните, от заключението на която се установява, че имотът не попада в територия, която е включена в регистрите на защитените зони по З.. За него е отредено ниско жилищно застрояване съгласно ОУП и действащия ПУП на Столична община като същият отстои на около 1000м. от границите на Природен парк „В.“.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. Подадена е от лице, което е адресат на заповедта, в законоустановения срок, насочена срещу акт подлежащ на съдебен контрол.

Разгледана по същество, е ОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – директора на РИОСВ-С.. Съгласно разпоредбата на чл. 14, ал. 1 ЗООС, регионалните инспекции по околната среда и водите, дирекциите на националните паркове и басейновите дирекции осигуряват провеждането на държавната политика по опазване на околната среда на регионално равнище. А съгласно ал. 4 на същата разпоредба, директорите на РИОСВ, директорите на националните паркове и директорите на басейновите дирекции съставят предупредителни и констативни протоколи, издават предписания, заповеди за прилагане на принудителни административни мерки и наказателни постановления. Доколкото със заповедта е наложена ПАМ, поради липса на подадено уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство, то и заповедта е издадена от компетентен орган.

Спазена е установената писмена форма. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, тъй като е посочен издателя на акта, неговия адрес, каква е волята на органа, определен е вида на мярката. Формално са изложени и правните и фактически основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена на основание чл.158, т.4, чл.160 от ЗООС, с цел предотвратяване на непосредствена опасност от увреждане на околната среда.

Съдът обаче приема, че не са изложени ясни мотиви, относно необходимостта от подаването на уведомление до РИОСВ-С. за провеждане на процедура по реда на екологичното законодателство, което е дало отражение върху материалноправната законосъобразност на оспорвания административен акт. Няма спор, че разпоредбата на чл.31, ал.1 от З., императивно предвижда, че планове, програми, проекти и инвестиционни предложения, които не са непосредствено свързани или необходими за управлението на защитените зони и които поотделно или във взаимодействие с други планове, програми, проекти или инвестиционни предложения могат да окажат значително отрицателно въздействие върху защитените зони, се подлагат на оценка за съвместимостта им с предмета и целите на опазване на съответната защитена зона. От

заклучението на изготвената експертиза, което съдът изцяло кредитира и цени се установява, че имотът не попада в границите на такива територии, респ. не попада в обхвата на цитираните норми.

Предвид горното не става ясна причината за необходимостта от провеждане на процедура по ЗООС, тъй като имотът попада в урбанизирана територия, която не представлява част от защитени територии. Посочено е, че за инвестиционни предложения, с които се предвиждат дейности, които са извън обхвата на приложение № 1 и № 2 ЗООС, определянето на приложимата процедура се определя от компетентния орган. В случая обаче не е посочено какви са визираните инвестиционни предложения, за да може да се направи извод дали дейностите попадат в обхвата на двете приложения или извън него. Единствено е посочено, че дейностите, които са установени да се извършват и съответно се спират са дейности по изграждане на ограда. Целта на извършваните дейности не е установена, за да се приеме, че е налице инвестиционно предложение. Освен това, съгласно чл. 10 от Наредба за условията и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда визира възложител на предложение, включено в приложение № 1 към чл. 92, т. 1 ЗООС. В приложение № 1 са изброени множество дейности, над 25, групирани съобразно сферата на обществения живот, в която се извършват, поради което е необходимо да се уточни кое е конкретното инвестиционно предложение, за което е необходимо подаването на уведомление, за да се установи дали то попада в обхвата на приложение № 1 ЗООС.

Поради това съдът приема, че заповедта е незаконосъобразно издадена, в противоречие с материалноправните разпоредби – основание по чл.146, т.4 от АПК и като такава следва се отмени.

Предвид изхода да делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, на ответникът следва да бъде осъден да заплати на оспорващата страна сторените по делото разноски, в размер на 1710лв., от които сумата от 1200лв. адвокатско възнаграждение, сумата от 500лв. възнаграждение за вещо лице и сумата от 10лв. внесена държавна такса, своевременно поискани до приключване на устните състезания и доказани със списък по чл.80 от ГПК.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № Д-04/11.05.2022г., издадена от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите-С..

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околната среда и водите-С., да заплати на „А. П. А., сумата от 1710 лева, представляващи разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

Препис от решението да се връчи на страните.

СЪДИЯ:

